

i denne Samling. Jeg skal derfor, idet jeg takker den højtærede Minister for Forslagets Fremlæggelse, paa det bedste anbefale det til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme.

Mølgaard-Nielsen: Den højtærede Trafikminister udtalte forleden Dag, da han fremlagde dette Forslag, at det maaske kunde vække Forundring blandt Tingets Medlemmer. Det gjorde det maaske ogsaa i Øjeblikket, men jeg er vis paa, at trindt omkring i Landet har det ogsaa vakt en vis Interesse, maaske Forventning om, at der vil kunne fremmes flere Baner, da en enkelt kan fremmes. Men da man maa regne med, som den højtærede Minister udtalte, og som det ogsaa er blevet bekræftet i Dag, at i Grunden kunde den højtærede Minister godt have bygget Banen paa den Tilladelse, der allerede er given, saa det ikke var strengt nødvendigt at faa en ny Bevilling, og at det hele ikke kommer til at koste Staten noget nævneværdigt, finder jeg mig foranlediget til at udtale, at jeg og vistnok ethvert andet Medlem finder, at der ikke paa dette Tidspunkt kan være nogen Anledning til at nære Forventninger om Fremme af Baneanlæg, og at Folk ude i de Egne, hvor der næres saadanne Forventninger, maa have det samme Indtryk.

Naar jeg har benyttet Lejligheden til at udtale dette, vide de fleste ærede Medlemmer nok, hvem jeg særlig tænker paa, nemlig dem derude i min Omegn, der gik Glip af den Bane, som de havde sikker Forventning om at faa, da Loven af 1908 med de mange Baner blev vedtagen. Da den højtærede Trafikminister den Gang var Ordfører for det store Banelovforslag og gjorde sit bedste for at faa den her nævnte Bane med, vil jeg sætte min Fortrøstning til, at den højtærede Minister fremdeles maa være velvillig stemt overfor den Bane. Han har nok fremdeles Forstaaelsen af, hvor stor Trang der er dertil, og jeg henstiller, at han, saa snart der kan blive en Lejlighed til det, udfører denne store og for Beboerne saa vigtige Sag. De paagældende kræve ikke, at denne Bane skal bringes til Udførelse snart, men naar de andre Baner ere tilendebragte. Enhver vil kunne forstaa, at det vil give Fart i Udviklingen paa den Egn.

Reventlow: Ogsaa jeg vil anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvillie, og det vil jeg gøre, hvad enten det kommer til at hedde en Jernbane fra Rødby til

Syltholm eller en Jernbane fra Rødby til Rødby Havn. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ofte kan være vildledende at have Navne, der ere hinanden saa lige. Jeg har f. Eks. oplevet, at en Mand, som vilde rejse fra København Syd paa, stod af ved Masnedsund Station i Stedet for ved Masnedø. Jo større Forskel der er paa Stationers Navne, som ligge ved Siden af hinanden, desto behageligere er det for de rejsende, og desto lettere undgaas Forvekslinger, saa jeg er ikke saa helt sikker paa, at „Rødby Havn“ vil være det rigtige Navn. Jeg tror tværtimod, at for de rejsende, i alt Fald for de gennemrejsende, vil „Syltholm“ være vel saa betegnende (som „Rødby Havn“. Det er muligt, at man i Rødby ønsker Navnet „Rødby Havn“, fordi man mener, det vil højne Byens Anseelse, men jeg tror, Byen er bedst tjent med, at der sker en saa stærk Distinktion mellem disse to Steder, som der fornøftigvis kan skaffes til Veje.

Naar jeg har taget Ordet, er det nærmest, fordi jeg hørte det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) udtale, at der paa den lollandske Bane ikke førtes nogen billig Drift og ødsledes med Materiel. Jeg tror, det ærede Medlem her har talt om en Ting, han ikke har haft Lejlighed til ret at sætte sig ind i. Jeg tror, at er der nogen Bane, om hvilken man kan sige, at der ikke ødsles med Materiel, er det Lollandsbanen, og det er ganske med Urette, naar det siges, at den ikke fører nogen billig Drift. Naar man ser efter, hvorledes Indtægterne have været i Løbet af en Række Aar, ser man i alt Fald, at der bringes betydeligt mere ud af Driften nu, end der gjorde for f. Eks. 10 Aar siden. Da var Driftsoverskuddet omtrent 140,000 Kr., nu er det 361,000 Kr. For 10 Aar siden blev der henlagt til Reservefond og lignende godt 7,000 Kr., i 1910: 40,000 Kr. Til Nyanlæg o. s. v. anvendtes i 1901 22,000 Kr. og i 1910 er der anvendt 107,000 Kr. Restoverskuddet var i 1901 godt 110,000 Kr., og i 1910 214,000 Kr. Det viser sig ogsaa, naar man ser, hvilke Udgifter den Rentegaranti, Staten har paataget sig, har ført med sig. I 1901 førte den med sig en Udgift af 139,400 Kr. omtrent, og i 1910 kostede denne Garanti ikke Staten mere end 37,000 Kr. Det forekommer mig derfor, at man ikke med Rette kan bebrejde Bestyrelsen af de lolland-falsterske Baner, at de føre en ødsel Drift, og at deres Drift overhovedet ikke er